

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljansko mestno posojilo.

II.

Da je bilo bivšej nemškutarskej večini mestnega zastopa do tega, da pri upravi loterijske posojilne zaklade izkaže koncem vsacega leta izdaten dobiček, to smo povedali že v prvem članku. Omenili smo tudi prvega povoda tacemu ravnanju, da je namreč hotela ohraniti sebi prestige kot eminentna gospodarska stranka.

Bil je pa še tudi drug nagib, ki je, zvito porabljen, imel zagotoviti popularnost in veljavo te stranke za dolga leta. Znano je namreč, da ogromna večina ljudstva časti in spoštuje tistega, o katerem jej je znano, da je za javnost kaj žrtvoval, ne uprašajoč iz kacega namena in za kacijh okoliščin so se izvršile te žrtve njegove. Znano je pa tudi, da je v človeške družbi mnogo, le premnogo tacijh častiljelnih osob, ki si skušajo nekaj nimbus človeka ljubja pridobiti s tem, da so velikodušni in darežljivi na stroške družib. Zgodovina poslednjih 20 let nam dokazuje, da ravno takozvana ustavoverna stranka je štela v svojih vrstah največ tacijh mož, ki so si nakopičili ogromnih bogastev po trpljenji, po žuljih „mrtvih duš“, ki so pa s tem, da so atom svojega na tak način pridobljenega bogastva vrnili trpečemu stradaljočemu delu človeštva, zasloveli kot izredni človekoljubi ter bili odlikovani s častnimi naslovi in državnimi redovi.

Zakaj bi se tedaj naši nemškutarji, ki so vender meso od mesa, kri od krvi „ustavoverne“ stranke, ne bili od nje in njenih korifej tega naučili? — In naučili so se; uravnali so namreč stvar tako, da lastni njihovi žepinisi o prav nič trpeli, da jih je pa občinstvo — katero se navadno samo ne more poučiti pri viru o vsakej stvari — smatralo za dobrotnike mesta in pospeševatelje njegovih javnih zadev.

Dobiček, ki so ga vsako leto à tout prix hoteli izkazati v bilancijah o mestnem posojilu, imel

je namreč služiti v to, da se mestu pokloni kakdar. Tako so nabrežje, ki se ima zidati od Prešernovega mosta na desnem bregu ljubljaničinem, nameravali pokriti z na ta način izkazanimi prebitki iz mestnega posojila, da bi bili potem zagnali urbi et orbi haló: glejte, to smo vam prigospodarili, to se imate naše modrosti, naše velikodušnosti zahvaliti.

A meščani ljubljanski imajo pač uzrok vzdikniti nasproti tem darovom: Timemus Danaos et dona ferentes. Najboljši dokaz tej naše trditvi je izjava mestnega odbornika Jos. Lukmana, ki je to postopanje zagovarjal s tem, da „ni nikjer zapisano, da bi moral že sedanji mestni zastop vse breme posojila nositi, temveč, da ga more del prepustiti tudi potomcem.“ Čujte tedaj, vi meščani ljubljanski, ki se trudite vse svoje življenje, da bi svojim otrokom zapustili neskrbno bodočnost, kako drugače sodijo o tem narodno-gospodarski učenjaki nemškutarski. Vaši otroci morali bi skrbeti za to, da pokrijejo one zneske, katere bi nemškutarska gospoda odvezela posojilnej zakladi v ta namen, da si utrdi svoje gospodarstvo.

Moramo reči, da se nam taki pogubljivi nazori niso zdeli mogoči niti pri nemškutarskih členih mestnega zastopa; kajti mislili smo, da tudi to gospodo vodi z nami vred jedna misel: delovati za občni blagor s tem, da se porabijo vse moči sedanjosti in ne nakladajo prihodnjim rodovom pretežka bremena. — Varali smo se v tem; vsaj nam je mož, v katerega nasprotna nam stranka kot finančno kapaciteto stavi vse zaupanje, naravnost povedal, da je teh nazorov pri njih zastoj iskati.

In tako smo iz debate o mestnem posojilu v mestnem zastopu ljubljanskem po odkritosrčnosti in menda tudi neprevidnosti nasprotne nam stranke izvedeli, da bode vse nemškutarjem na ljubo izdane zneske iz mestnega posojila plačati moralo mesto, ter da je tem ljudem

deveta briga, kako bodo naši potomci prenašali ona bremena, katera bi jim nemškutarji radi zapustili.

Nasprotniki naši pač dobro vedo, da bode takega sovražnega postopanja proti našemu narodnemu prizadevanju, kakoršno so oni inaugurirali, kmalu konec in da bodo povsod po Slovenskem zastopile naravne razmere. Oni vedo, da bode nemškutarska stranka prej ali slej potisnena v tako manjšino, da jej ne bode nikdar več mogoče dokopati se do zopetnega gospodarstva. In ravnaajoč se po načelu one dolgoušate živali, ki je dejala: „da le tako dolgo trava raste, dokler jaz živim“, mislijo tudi oni: da je le uspeh, dokler smo mi na krmilu. Kako se bodo njihovi grehi popravljali, za to pa se ne menijo. — vsaj jih bodo morali popravljati narodnjaki.

O zulukafrskem kralji Kečvajo pripoveduje se, da je sprehajajoč se po Londonu zapazil nad vrati neke prodajalnice zamorca, umivajočega se z milom, ki je imelo tako čudotvorno moč, da mu je do pasa že pobelilo kožo. Brez pomišljanja nakupi cele košare mila ter se počne z njim umivati; a vse njegovo prizadevanje ni imelo drugega uspeha, ko ta, da si je s presilnim drgnjenjem kože napravil krvave rane. — Tudi našim nemškutarjem iz mestnega zbora zdelo se je, da ima Jos. Lukman univerzalno sredstvo sprati jim madeže, katere jim je zapustila uprava mestnega posojila; a zmotili so se. — Iz madežev postale so rane, katere se — vsaj tako upamo — nikdar več ne bodo dale zaceliti.

x+y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. januarja.

V ponedeljek je v državnem zboru nadalje govoril dr. Exner, utemeljeval svoj predlog za izdajanje postave glede varstva patentiranih uzor-

LISTEK.

Pogled v Idrijsko dolino.

(Spisal Črnologar.)
(Konec.)

Nekako tesno je človeku, ko čez mnogo let zopet vidi hram modric, kjer se je pripravljaj, hočem reči, so ga pripravljali za življenje. Zaman sem se oziral na streho, kjer je stal dimniku jednak lesen zvonik na idrijskej šoli z „zvonom sile“.

Naš Polde, najstarejši in največji v razredu, hodil je zvonit. Težko je pričakoval ure ne le Polde, nego še bolj oni, ki je moral kot pudelj po celo uro čepeti pod učiteljevo mizo! Kakor v onem kraljestvu tam nekod v devetej deželi, imel je tudi naš razred svoj „blagi“ in svoj „hudi“ dan. Blagi dan bil je vsako nedeljo in vsaki četrtek, ker smo bili prosti, hudi dan, prav za prav hudo uro pa smo imeli vsak petek popoldne.

S strahom in trepetom pričakovali smo ure; vsak si je pomagal, kakor si je znal; le redki je odnesel zdravo kožo. Na ta način se nam je razla-

gal v Idriji nemški pravopis v onih že davno minolih časih.

Tej hiši blagega spomina nasproti pri mostiču čez potok Nikovo je glavni vhod v „jamo“.

Ker mi ni namen natančneje opisavati rudniške stavbe in jame, omenjam le še, da stojita v bregu pod Smukoviščem oba glavna rova sv. Barbare in sv. Terezije. Iz teh rogov vozi se ruda v pralnico in stope, kjer jo čisté in drobé, od tod pa jo vozijo po železnem tiru v tovarno.

Vsakdo pa, komur je prilika dana, da pride v Idrijo, oglej si te velkanske priprave!

Pokopališče s cerkvijo sv. Križa ti jasno priča, da je Idričan pobožen in se rad spomina svojih ranjcih. Piramido za cerkvijo postavil je rudnik onej sedemnajstotici, ki je 3. novembra 1846. l. pri požaru v jami ponesrečila.

Spomina vredne so na drveniku ogromne lesene grablje preko Idrije. Drva za domačo potrebo in za tovarno plavé po Idrijci iz prostornih cesarskih gozdov na jugo-zapadni gorati strani.

V Glasniku pisal je ranjki profesor Tušek o idrijskem povodnjem možu, ki biva, po narodnej

pravljici v globočini pri „debelej skali“ pod Gorami. Prosti narod vé mnogo pripovedovati o njem, še veliko več pa o škrtu-perkmandelci in o „spominih“. Menda ga ni kraja na Slovenskem, kjer se toliko basnuje ko v Idriji. — Dobro bi bilo, da bi se našel domačin, ki bi zbral in priobčil vsaj nekoliko teh prav zanimljivih pravljic. Vera o „spominih“ je v Idriji ukoreninjena; in ako ne bi bilo indiskretno, imenoval bi lahko nekoga, ki je, sicer poln nemško-liberalnih idej, obledel, ko se mu je reklo, da so ga v rudniku videli ob času, ko je on doma spal!

Javnih vrtov in drevoredov Idrija nema, pač pa je priljubljeno sprehajališče ob vodovodu (rake, rinawerck) proti jezu Kobili, vzlasti pensionistom. Na klopi v senci sedeč pogovarjajo se možje o minolih srečnih časih, pripovedujejo si pravljice in pripovedke ter si preganjajo dolgčas tudi s politiko. In kdo bi jim zameril, ako govoreč o „Napaljunu“ in „Srdincih“, o Rusu in Črnogorcib, ne pogodijo vselej prave?

Pod Rotejo ob izlivu potoka Zale v Idrijo zôžuje se idrijska kotlina v dolino Strug. Nad ma-

cev in znamk. Dosedanja 30letna postava o varstvu znamk se ni obnesla in upravno sodišče je večkrat se izreklo, da treba tukaj reforme. Obžalovati je, da se že pri pogodbi z Ogrsko ni mislilo na to. Govornik predlaga, da se njegov nasvet odkaze posebnemu odseku petnajstotice, kar se tudi zgodi, dasi je poslanec Zeithammer, poudarjaje itak veliko število odsekov, želel, da se odkaze gospodarskemu odseku. Na to pride prvo čitanje nasveta Pacherjevega in sodrugov, zadevajoč upeljavo postavnih naredeb proti zapeljevanju občinstva z rednim ponarejanjem kolikosti mnogih obrtnih izdelkov. Poslanec Pacher nasvetuje: 1. da ima biti pri vsakem blagu, ki se v zaprtih zavrtkih prodaja, ako se pri navadnem kupu blago ne dá sešteti, tehtati ali izmeriti, natanko in razvidno zunaj zapisana kvantiteta, za katero jamči prodajalec; 2. za tkanine, ki se v štenah prodajajo, pri katerih se kolikost ne more določiti, naj se odmeri postavna dolgost štenam; 3. kazenskemu zakoniku naj se pridene točka, da se tisti producent ali pa posredovalec, ki kak obrtni izdelek tako zavija, da bi zadnji prodajalec občinstvo lahko goljufal na množini blaga, kaznuje kot goljuf; 4. vlada naj se sporazume z ogrsko vlado, da se točka 1. in 2. tudi tam predložiti zakonodajskemu faktorjem. Ta nasvet se preda gospodarskemu odseku in potem se seja sklene. — Prihodnja seja bode v petek. Dnevni red: Prvo čitanje novih davčnih predlog in predloge o urejenju reke Mure in Adže. Prvo čitanje Schönererjevega predloga glede mladostnih delavcev in delavnega časa po tovarnah. Prvo čitanje nasveta Fuchs-ovega, zadevajočega nedeljski počitek, in slednjič poročilo legitimacijskega odseka o verifikaciji volitev poslancev: baron Pino, Sprung in Grigorcia. — Budgetni odsek dognal je v ponedeljek zvečer člen XV. „penzijski zaklad“ in člen VIII „ministerstvo za deželno brambo“. Vzpregel se je tudi dodatni kredit za finančno ministerstvo v pomnoženje finančne straže v Dalmaciji. — Pri posvetovalni budgeta deželno-brambovskega ministra vprašal je poslanec Matuš ministra, koliko da je resnice na tem, da se hoče tudi deželna bramba preustrojiti in kak upliv bode imelo to na budget? Grof Welsersheimb je na to odgovoril, da se te razširjene vesti ne naslanjajo na resnico. Le v upravni zadevi potrebne so neke premembe, ki pa ne bodo obteževale budgeta; posebno bodo zadevale premeščenje brambovcv iz onih krajev, kjer ne stojé v zadostnej dotiki s stalno vojsko, da jim ne bi v potrebi primanjkovalo izurjenih mož in konjice. Na interpelacijo poslanca Dumba glede razmer v Dalmaciji in Krivošiji odgovoril je minister, da so te razmere sedaj popolnoma mirne. Tisti, ki so bežali v Črnogoro, se ne povrnejo nazaj in Krivošija je pa čisto prazna. Novačenje vrši se brez nereda, baš tako v Bosni. Meje se pa vedno še ostro stražijo.

Vnanje države.

Iz **Cetinj** se poroča, da so predali ministri: Radonić za vnanje zadeve, Plamenac za vojno in Cerović za finance knezu svojo odstavko zaradi nastalega nesporazumljenja z novoimenovanim ministrom notranjih zadev Božom Petrovićem. Knez Nikita pridržal si je definitivno določbo o tej zadevi. Ako bi knez odstopil vzprejel, utegnil bi postati Radonić poslanik v Carigradu, Cerović pa poveljnik v Nikšiću.

Kralj Milan je z notranjim položajem **Srbije** zelo zadovoljen; izdal je poseben ukaz, v katerem se toplo zahvaljuje ministru-prvosledniku Piročancu, ministru notranjih zadev Garašaninu, bojnemu

ministru polkovniku Nikoliću, finančnemu ministru Mijatoviću in ministru za uk in bogočastje Novakoviću za njihovo marljivo in uspešno delovanje; v priznanje tega imenoval je Piročanca, Mijatovića in Novakovića za državne svetnike in podelil Garašaninu in Nikoliću veliki križ Takovskega reda. Pri vzprejemu ob Novem Letu izrazil je kralj v pričo skupščinarjev ministrom in tudi ljudskim zastopnikom svojo zahvalo za njihovo patrijotično delovanje. — V ponedeljek bila je zopet seja skupščine, katerej je predsedoval starosta Topuzović; došlo je 129 poslancev. Za predsedstvo izvolili so se tisti možje, kakor v prejšnjem zasedanju. Po kratkem prestanku dovel se je kraljevi ukaz, kateri imenuje profesorja Kujundžića predsednikom in Glišića podpredsednikom skupščine.

Angleška okrožnica o **egiptskem** vprašanju, katere se ravnokar razpošilja, obstoji iz dveh delov; prvi zadeva mejnarodno stran te zadeve, drugi obravnava bolj notranja razmerja egiptska. Le prvemu delu treba je internacionalnega priznanja. V prvi vrsti stoji vprašanje o sueškem kanalu. Anglija priporoča, da naj bode kanal odprt vse čase in vsem ladijam, le ob vojskinem času naj se odmeri čas, kako dolgo sme bojna ladja v njem ostati ter se ne sme izkrcavati ne vojska ne strelivo. Tudi se kanal ne sme utrditi. Teritorialna ravnostna oblast Egipta se priznaje. Prehajanje na posebne zadeve Egipta podaje okrožnica glede obdačenja inostrancev, mešanih tribunatov in za finančno nadzorstvo nove nasvete. Ustrezaje želji khedivovi se ta kontrola opusti, vendar pa mora khedive imenovati inozemskega prislušnika, ki se bode imel udeleževati ministerskih sej v vseh finančnih zadevah. Notranje zadeve obravnavajoči del zadeva vojsko, ki naj bode majhna in kojoj naj zapovedujejo po želji khediva angleški častniki, potem policijo in žandarmerijo; konečno pa odpravo sužnosti.

Dopisi.

Iz **Kamnika** 16. januarja. [Izv. dop.]

„Utihi glas je vijolin, —
Strunár odbrenkal je,“

... in zopet hodimo po potih vsakdanjosti svoje, a v spomin se nam je živo utisnil dogodek, ki je bil prvi svoje vrste v našem mesteci. To je namreč bila slavnost spočetja društva „Lira“, ki se je vršila v prostorih narodne Čitalnice naše in ki je trajala, kakor vsaka druga veselica v narodnem našem hramu, — od mraka do dne.

Ni mnogo zabeleževati o tej veselici, kajti veselica se ni v prav mnogem odlikovala od družih besed čitalničnih — razen, da so bili prostori, kamor je zvalilo mlado društvo prečastito občinstvo, da vidi in čuje njen prvi korak v javnost — okrašeni, da se še ne pomni kedaj tako, da so pevci izveli svoj program v občo zadovoljnost z milim petjem svojim in da so tudi pevke „Lira“ pripomogle, da je bil program mnogovrstniši in mikavnejši, vzlasti, da je očareval poslušajoče občinstvo alt-solo gospice Josipine Kronabethvoglove v zboru „Sirota“ — in da nas je prvokrat veselo iznenadil z odra našega šaljiv trospev „Trije nosovi“, da ne omenimo še posebe izborna slabe postrežbe čitalniške „restavracije“. — I no, plesalo se pa je, kakor drugekrat.

Zato pa bi bil lahko marsikak kosmatočutnejš dejal, da na tej veselici ni bilo nič posebnega — samo petje in le petje!

Vender je bila ta slavnost jedna najživahnejših in v mnogem oziru precejšne važnosti — bila je tehtilo omike in blagočutja našega meščanstva.

Da se društvo „Lira“ pri nas kot nova prikazen na kmetih plašno in od daleč, a po nekoliko čez rame pogleduje, da se jej podtikajo razni namišljeni nameni, na pr. da je protinarodno, demonstrativno, politično itd. ter Bog vedi kaj še vse! — se temu ne bode čudil pameten človek, kajti kdor je kot tak bival v našem mesteci le par tednov, prepričal se je, da je tu dolga vrsta bivalcev, katerim se strahovi o belem dnevi prikazujejo in ki iščejo v jajci dlake, konečno pa, ko se o svojej prevari prepričajo, so zopet trezni ljudje. — Ker pa je celo v odličnjakih našega mesta in v udih Čitalnice nekaj njih, ki goje črne misli o „Liri“, menimo, da je umestno, o priliki, ki se ravno tu ponuja, nekoliko spregovoriti.

Koj po odobrenji pravil tega društva od slavne deželne vlade objavili smo v dnevniku, da je namen „Lira“, kazati veselo stran socijalnega življenja v Kamniku — danes pa v boljše pojasnilo tega še dostavljamo, da se je društvo „Lira“ v Kamniku ustanovilo iz najblažjih namer iz namena, da se ž njim vzdržuje in goji umetno domače petje, s katerim hoče ob raznih prilikah razveseljevati občinstvo in isto navajati na vzprijemnost višjih, človeku od stvarnika podarjenih čutov in lastnosti — a da tudi, ako bi se isto protivilo društvu in ne hotelo poslušati njegovega petja — društvo eksistuje samemu sebi v zabavo, — kajti ono ustanovilo se je le na željo pevcev samih, — pevcev, katerih jedini smoter je — petje! Kakor slavčekom in drugim ticam ni na tem, ako jih posluša kdo ali ne, in le za to pojo, da razodevajo svoja čutila visokemu Bogu, ki je podaril jim petja mili glas — gospoda, isto tako je s pevci „Lira“. Ako bi jih hotelo ignorirati vse, peli bodo v svoje veselje!

Da pa bi imenovano društvo hotelo nasprotovati komu, posebno pa narodni Čitalnici naši, — kakor se je tu in tam čulo — je gola neresnica! „Lira“ ostane prijateljica tako Čitalnici kakor narodu svojemu, ona je pripravljena vsak čas sodelovati na korist Čitalnice in ne zahteva nobenega plačila, razen če jej prepusti Čitalnica kot svojemu pevskega zboru potrebščine pri pevskih vajah. Da pa si „Lira“ zamore omisliti raznih umetnih napevov, — upisala se je kot ud „Glasbeni Matici“ in v ta namen donajajo pevci sami primerne mesečne doneske v blagajnico društveno in v ta namen pristopilo je tudi mnogo družih somišljenikov, za blago stvar petja unetih domoljubov kot podpiratelji k društvu — tako da šteje „Lira“ sedaj že nad 50 skupnih udov ter jih želi še več od blizu in daleč.

Tu se tedaj razvidi, da „Lira“ ne dela nobenih zaprek in nobenih zahtev, razen, da se dopusti pevcem nekoliko prostosti in samostojnosti: kajti

linom, kjer se prideluje znani cement, veže ozka brv vodovod na levem z malo, umetno ravničino, imenovano „Markusplatz“ na desnem bregu struge. Preko strme skale, ki nosi na temenu leseno kolibico, pride se do divjega jezera.

Na treh straneh z navpičnimi skalnatimi stenami obdano jezero je ozka a globoka, lijaku podobna kotlina. Narodna pripoved pravi, da je to jezero v zvezi z Vipavsko dolino (imenuje se tudi Vipavsko ali črno jezero).

Dolina Strug in divje romantična jezerska kotlina sta posebno v botaniškem oziru imenitna. Nemški učenjak dr. Sieber imenoval ju je botaniški vrt.

Težko je človeku biti nepristranskemu, kadar pomisli o sedanjem stanju idrijskih rudarjev, ki je, bodimo odkritosrčni, nič manj nego bitko. Kolikokrat že, posebno v minolem desetletju, je imel slovenski svet priliko čitati o žalostnem stanju idrijskih rudarjev! Sedaj so tožbe na zunaj potihnile; a stanje se ni zboljšalo. Kdo bi pač še pomagal?

Stari ljudje pripovedujejo, da je bilo v po-

prejšnjih časih v Idriji prav „fletno“ življenje. Tako nam ga opisujejo starejši pisatelji — in resnici na škodo tudi vsi novejši opisi idrijskega rudnika ali prezirajo ali pa naravnost hvalisajo Deutsch-Idrijo, množico dobrodelnih naprav (kakeršnih se ne manjka po družih rudnikih) itd. Upadlih lic idrijskega rudarja in škodljivosti živega srebra ne omenja nihče! Vse to vender človeka na vsak korak kar v oči bode. V onej „fletnej“ dobi se ve da ni bilo nikomur na misli, da je Nemec ali Slovenec. Ni bilo še narodnostnega prepira; živel je idrijski rudar bratovski mej seboj in njihovi predstojniki bili so mu očetje. Oživela je narodna ideja po vsem Slovenskem, tedaj tudi Idrija ni zaostala. Nemškovalna glavna šola umaknila se je ljudskejši šoli. Ustanovila se je 1868. leta Čitalnica, takrat jedna izmej prvih; osnovalo se je društvo „Šola“ v podporo kranjskemu ljudskemu šolstvu; „Narodno bukvarnico“ ustanovil je 1871. l. znani narodnjak g. J. Lapajne, takrat učitelj v Idriji. Sploh: Idrija je obljubovala mnogo.

Z narodnim probujenjem prevzelo je rudniško

vodstvo v zaščit nemštvo, — nemško kulturo. In začela se je ona strahovita doba, ki se po vsej pravici imenuje doba turškega jarma! Prepovedovalo se je pri rudniku služečim obiskovati Čitalnico in udeleževati se njenih veselic; prepovedovalo se je rudarjem z rudniško gospodo slovenski govoriti; prepovedovalo se je rudarjem voliti narodne kandidate v občinski zbor; odvzele so se jim stare pravice do pašnikov; grozilo se je odtegniti jim za znizano ceno (limito) žito, kar bi bilo, ako natančneje premislimo, smrtni udarec delavskemu stanu! Dnina je bila tako neznatna, da je marsikateri oče imel komaj toliko, da si je kupil soli in tobaka za vsakdanje potrebe! Ustanovilo se je društvo: „Leseverein“; in rudniška gosposka usiljevala je nemške liste, v v prvi vrsti umazani „Laibacher Tagblatt“, rudniškim nadzornikom in mladim pisčem, ki po največ občujejo z narodom.

Kaj čuda tedaj, da je nek moder mož te vrste prišel do obžalovanja vrednega prepričanja, da je turška vera angeljska vera, kakor sem pisal v začetku tega spisa!

pevec brez prostosti je ptič brez perut! — Ako pa se je društvu, ki je zbirališče pevske mladine, dalo ime „Lira“, to tudi ni nič tako hudega, saj je to najprimernejše ime! Saj je petje lirična ali blagoturna stran človekova in vsem, tudi najdivjejim narodom, v velikej meri pa posebno narodu slovenskemu lastna prirodina imovina. A posebno dobro znamenje je za napredek naroda našega, ako se v njem ustanovlja dosti t. cih društev, kajti vrednost narodova je spoznati po največ v tem, ako ima mnogo in lepih domačih pesnj. — Ali kraj brez petja zdi se mi podoben mrtvemu morskemu obrežju, kjer ni čuti veselih, a tudi ne žalostnih glasov, — nego pusto melanholično gostolenje težavnega valovja — ki je suhoparno, prozaično besedičenje v občevanji vsakdanjega življenja. Tako mrtvo morsko obrežje bil je v minolem času naš Kamnik — konečno pa so se zbudili glasovi pravega življenja tukaj, — pokazala se je trohica poezije, ki je še ostala temu materijalističnemu gnezdju — sedaj pa bi se tem glasovom dodajali skriti, neplemeniti nameni? —

Ker pa je upati, da je dosedanje mišljenje o „Liri“ bil le prazen strah in „krivega razumljenja sad“ — in da se kmalu pomirijo dubovi, ki jih je spravilo to nedolžno podjetje na noge in da se v našem kraju ta nov cvet družbe skrbno goji, da bo obrodil i za daljšo bodočnost sadove dolgo trajajoče, končajmo to razpravo z epilogo:

„Kjer pesnj se lepih mnogo glasi,
Tam sreča, mir, zadovoljnost živi.“

K gori omenjeni slavnosti došel je tudi iz Trsta sledeč telegram:

Vrli slavčeki kranjskih planin! Od obal peneče Adrije kličemo:

Ubrani glasi „Lire“ done naj materi Slavi,
Nemčurstvo, renegatstvo naj se iz Kranjske spravi.
Živela „Lira“!

Pevsko društvo „Jadranska zarja“,
Jeršek, predsednik.

Iz seje mestnega zbora ljubljanskega

dne 9. januarja 1883.

Razen že priobčenega reda, po katerem smejo klati krčmarji doma bile so obravnavane še sledeče stvari.

Dr. Zarnik poročal je v imenu pravnega in personalnega odseka o volitvi dveh članov v komisijo za določevanje vojaških taks in nasvetoval, naj se izvolita v to komisijo mestna odbornika Luckmann in Peterca, kateremu predlogu zbor brez ugovora pritrdi.

Dr. Zarnik poroča nadalje o kranjskega deželnega odbora dopisu zastran prodaje licealnega poslopja.

Poročevalec pravi, da ima pravni odsek v tej zadevi zdaj vse drugo stališče ko prej, kajti v sporazumljenji z večino mestnih odbornikov sklenil je iz dveh razlogov, da mesto zase kupi licealno poslopje. Prvi razlog je ta, da bode vsaj v 10 letih neizogibno, ako tudi še toliko časa mestna deška šola ostane v licealnem poslopji, treba sezidati že

iz sanitarnih uzrokov novo deško šolo, ko bi tudi vlada pripoznala servitute mesta. Novo poslopje pa bi se moralo staviti ali na Poljanah, ali po na sv. Petra predmestji, kjer bode treba drag prostor kupiti in veljala bo nova deška ljudska šola najmanje 60.000 gld., če se bo tudi ceneje zidalo, kakor pod prejšnjo večino mestnega zbora. Če pa ljubljansko mesto licealno poslopje kupi, je gotovo jako koristno, kajti vsaj jedno generacijo ne bode treba zidati novega poslopja za deško ljudsko šolo. Priredile pa bi se v tem poslopji tudi kaj lahko in ceno na strani proti Ljubljanci in proti semenišču toliko zaželjene tržne štacune, katere bi utegnile mestu donasati toliko, da bi se izdani kapital prav dobro obrestoval in bi bila ljudska deška šola kakor doslej v poslopji brezplačno. Poročevalec tedaj nasvetuje:

Ljubljansko mesto je pripravljeno kupiti licealno poslopje pod gotovimi premisami; zaradi tega se naroča mag stratu:

1. da se obrne nemudoma do slavne c. kr. deželne vlade, katera naj se vpraša, na katere prostore licealnega poslopja razteza pravico svoje služnosti in, ali bi bila pripravljena zaradi te pravice skleniti natančno pogodbo s prihodnjim dozdevnim lastnikom poslopja, to je z ljubljanskim mestom?

2. Magistrat naj da nemudoma preiskati vse poslopje, v kakšnem stanju je zdaj taisto, posebno glede zidovja in glede strehe.

3. Ljubljanski magistrat naj da preiskati, koliko tržnic bi se dalo v poslopji na strani proti Ljubljanci in na strani proti semenišču napraviti in koliko po priliki bi taiste stale.

Dr. Schaffer se protivi temu predlogu, češ, da se bo zidanje muzeja zavleklo. Isto meni dr. Suppan, kateri trdi, da je licealno poslopje v slabem stanju, da ne bo z nakupom od strani mesta nič, kajti vlada ne bode temu pritrdila in tudi ne hotela izjaviti, koliko pravic do prostorov v poslopji bi hotela imeti. Tudi dvomi, da bi bilo dovolj prostora za osem pripravnih sob za ljudsko šolo in za pisarno vodjevo v tem poslopji. Zatorej misli dr. Suppan, da bi bilo umestneje, ko bi se mestni zbor pobotal z deželnim odborom zastran odškodnine.

Dežman govori v enakem smislu in se boji, da bi se stvar ne zavlekla zaradi zidanja muzeja.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški pa misli, da ta zadeva ni tako nujna. V letošnjem proračunu ne stoji nikakoršna svota za nakup licealnega poslopja. Tedaj je do drugega leta časa dovolj, da se ta zadeva razmotrava, in govornik ne vidi nikakoršnega greha v tem, ako se obrne mestni zbor do sl. vlade in vpraša: kake pravice da ima ista na licealno poslopje, ravno tako kakor je isto storila vlada napram mestnemu zboru.

Dežman in dr. Schaffer izjavita, da kot deželna odbornika ne bosta glasovala.

Poročevalec dr. Zarnik pravi, da bode v licealnem poslopji za mestno deško ljudsko šolo prostora dovolj. Dobili se bodo prostori, katere sedaj zavzimlje gornji muzej v prvem nadstropji in spodnji

muzej pri tleh, razen tega pa tudi stanovanje kustozovo, prostori pripravnice, ki se ob svojem času preseli v novo zidano poslopje, slednjič pa še poslopje glavne straže (Hauptwache), na katero, če bo treba, se z malimi stroški še kaj dozida. Ni treba pa misliti, da bo vlada proti mestu tako postopala, kakor to storé privatni posestniki. Vlada, kakor tudi podčinjena mestna oblast imata skrb delati na prospeh šolstva, tedaj ne dvomi dr. Zarnik, da bi vlada ne podpirala namere mesta v to svrhu. Dr. Suppan je že nekolikokrat pretfil, da bode mesto moralo zidati svojo novo deško šolo. Če mesto dobi licealno poslopje za 30 000 gld., gotovo mnogo prihrani. Da bi v naknadnem kreditu ministerstvo za uk in bogočastje ustavilo svoto za nakup licealnega poslopja, dvomi dr. Zarnik, kajti vlada je pri takih prilikah jako varčna in ker je že za zidanje poslopja za učiteljsko vadnico v proračun stavljena precejšnja svota, ni upati, da bi se še kupnina licealnega poslopja stavila vmes.

Pri glasovanji vzprejmó se predlogi pravnega odseka z veliko večino.

V imenu finančnega odseka predlaga g. Petričič, naj bi se otroški Elizabetnej bolnici dovolila letna podpora 300 gld.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški predlaga, naj se opozori vodstvo te bolnice, da se škrofulozni otroci, kateri ne morejo okrevati v zaprtih prostorih, po letu pošiljajo kam na deželo, kjer bodo uživaje zdravi zrak lažje ozdravili. Mesto bode v ta namen rado dovolilo kako podporo. Tako se postopa jako uspešno že nekaj časa na Francoskem, na Dunaji, v Pragi itd.

Tudi dr. Drč jako gorko podpira ta predlog, kateri se pri glasovanji tudi vzprejme in svota dovoli.

Mestni odbornik Vaso Petričič poroča o prošnji „Glasbene Matice“ za podporo in pravi, da je „Glasbena Matica“ s svojimi jako malimi dohodki že jako uspešno in pohvalno delovala v prospeh slovenske glasbe. Izdala je doslej 342 skladeb, večina dela domačih skladateljev. Poleg tega pa je ustanovila letos „Glasbena Matica“ godbeno šolo, v kateri se poučuje 30 učencev in učenk po deset ur na teden popolnem brezplačno. Nakupiti je morala za šolo glasovir in godbene instrumente, dotično svoto pa vzeti iz ustanovne zaklade, katerej jo mora povrniti. Predlaga tedaj, naj se „Glasbenej Matici“ dovoli za l. 1883 podpora 200 gld. posebno z ozirom na to, da se poučavajo v njenej šoli revni otroci brezplačno.

Dežman po starem načinu temu predlogu ugovarja in zahteva, naj se predlože proračuni „Glasbene Matice“ itd. Dr. Zarnik mu odvrne, da je celo deželni zbor dovolil 100 gld., kar pa Dežmana ne moti, da stavi predlog, naj se sklep odloži do prihodnje seje, češ, da se ne napravi kak „praecedens“.

Mestni odbornik g. Hribar kratko pa krepko zagovarja prošnjo „Glasbene Matice“, katera ima jako pičle dohodke in doneske svojih udov porabi le v to, da izdaje slovenske muzikalije. Ako se je dalo filharmoničnemu društvu, katero je v primeri z „Glasbeno Matico“ jako bogato, sme se dovoliti jednaka svota „Glasbenej Matici“, posebno že zaradi tega, ker „Glasbena Matica“ poučuje v njenej šoli brezplačno, pri filharmoničnem društvu pa vender učenci večinoma plačujejo.

Ko Dežman vidi, da ga nikdo njegovih pristašev ne podpira, umakne svoj predlog, glasuje pa le on jedini proti podpori „Glasbenej Matici“.

Potem se seja sklene.

Domače stvari.

— (Iz mestnega zbora ljubljanskega.)
V včerajšnji seji bila je po c. kr. inženirju gosp. Žužek-u dovršena kolavdacija mestne klavnice odobrena in se je sklenilo, da se vrne vsem obrtnikom, ki so kaj delali, kavcija in se isti tudi odvežejo vsega daljnega jamstva, ker je klavnica že v porabi štirinajst mesecev. Samo kranjska stavbena družba mora na predlog g. Hribarja jamčiti še jedno leto za zidanje ledenice in pustiti za ta del stavbe uloženo kavcijo. — Mestnemu fiziku dru. Ko-

Omenil sem že, da je rudniško vodstvo za časa te strahovite dobe lotelo rudarjem odtegniti žito po znižanej ceni. A ker to na jeden mah ni bilo mogoče, hoteli so poskusiti po malem in sicer tako, da nikomur izmed mlajših, ki so prihajali na vrsto, ne dajo več tega poboljška. Niti je bilo to dovolj, nego dajalo se je rudarjem tako žito, da ga še perutnina ni mogla zobati. Naravno je, da so ljudje bolehal, vzlasti za zlatenico!

Ni mi možno verovati, da bi bila „očetovska“ skrb vodila predstojništvo pri imenovanji sedanjega idrijskega zdravnika, ki ni razumel besedice slovenski prišel v slovensko Idrijo in se je slovenski učil še le pri bolnikih, katere je hodil zdraviti in se je še učil! Rad priznam, da je gospod zdravnik, trd Nemec, sam spoznal silno potrebo znanja slovenskega jezika.

Je-li čudno tedaj, da se je bil leta 1880. uel oni strahoviti punt, ki se je začel in končal z jedno zaušnico?!

Reklo se mi bode, da pretiram. Ne! gola

resuica je! Kdor pa dvomi, pojdi v Idrijo, obiži tovarno za živo srebro in videl bode marsikatero človeško senco — — —!

In ako si stavimo uprašanje, kaj je bilo vodilo rudniškemu predstojništvu pri tem nezaslišanem in neverjetnem despotizmu, pridemo do jedino pravega sklepa: Slepá zagrizenost do vsega, kar sliši na slovensko ime, posebno še, ker se je v tem slučaju slovensko misleči idrijski rudar „puntal“ zoper voljo svojih predstojnikov.

Da se popolnem ni zatrla narodna zavest v Idriji, gre v prvi vrsti čast vrlemu domačinu, ustrajnemu boritelju za narodnost svojo in svojih bratov, trgovcu g. V. Trevnu, ki je možato županoval v najhujšej dobi in se pri vsakej priliki potegoval za bedne svoje rojake. Slava mu!

Častno mesto mej idrijskimi prvoborci za narodno stvar pristoji dru. Jenku, ki je žalibog prezgoda zapustil „tužno“ Idrijo. In še mnogo drugih mož.

vač-u dovolilo se je, da glavno letno sanitarno poročilo sme spisati v nemškem jeziku, sicer pa ima pri uradovanju posluževati se slovenskega jezika. Predlog g. Hribar-ja, naj se voli odsek peterib udov, kateri bode v pretres vzel vprašanje vodovoda, se vzprejme in se volijo v odsek mestni odborniki: Fortuna, dr. Drč, Bürger, Hribar in Dežman. Predlog dr. Suppan a, naj mestni stavbeni urad poroča, kako se je lansko leto prahrnilo toliko ti-soči pri tedenskih izkazih, se tudi vzprejme.

— (Na Koroškem) so, kakor poroča „Mir“, pri občinskih volitvah v Svetnej Vasi zmagali Slovenci. Tudi v Selih je upanje, da pride občina v v slovenske roke. V Glinjah zmagali so našinci, a volitev se je ovrгла; zakaj, ni znano. — Na Bistrici so v odboru sami pristni slovenski korenjaki. Pod Goro je župan menda nemško-liberalen Slovenec, pa v odboru je več na vender le naša, za kar gre hvala vrlim Slovincem v Brodih in Plajberzi. Staroslavni Korotan se giblje.

— (Iz Celja) piše nam v 15. dan t. m. prijateljska roka: Naše mesto sluje kot „nemško mesto“ daleč na okolo in nemščina je na tako visoke stopinji, da bi naše nemčurje zavidalo marsikatero mesto tam gori v blaženem „Reich-u“, posebno pa v Monakovem izhajajoči „Fliegende Blätter“, kajti véčeraj bil je na zidu kazinskega vrta prilepljen napis, ki je pravi vrstnik onim, katere priobčuje omenjeni list pod naslovom: „Räthselhafte Inschriften“. Ta najnovejši proizvod celjske nemške kulture se je glasil: „Ich gebe pefant, daß heit auf eisblac nigß is ged wasser triber“. He, deutscher Nachtwächter, kje si?

— (Tukajšnje delavsko izobraževalno društvo) priredi dne 21. t. m. v steklenem salonu kazine plesni venček, pri katerem bode svirala slavna godba domačega peš-polka barona Kubu št. 17. Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Žalostno a resnično.) V Vodmatu pod Ljubljano živel sta mož in žena, pri katerih se je kakor pravi narodni pregovor „vsak dan rivec kuhal.“ Ni ga bilo božjega miru pri hiši, vedno bil je ravs in kavs, in drug družega bila sta že sita. Iz tega uzroka je mož že parkrat šel v Ljubljano, iz katere ga je nedavno milosrčen sosed rešil in mu pri tej priliki kot dobrovoljno svarilo dal par za-usnic. A rešeni samomorilec pozabivši hvaležnost šel je zaradi tega tožit svojega rešitelja in slednji bil je obsojen na štiri dni zapora. Pred par dnevi se omenjeni mož zopet skrega s svojo zakonsko polovico in v svojej razburjenosti zopet leti k Ljubljani in skoči v valovje. A sedaj mu nihče ne gre na pomoč, vsak izmej obilih gledalcev se izgovarja: „Mar bodem še jaz štiri dni šel sedet?“ Nekoliko časa se samomorilec še kota po vodi, kar ga izpodnese val in vse zakriči: „Ga že ni!“ Videli so ga pozneje še, ko je skušal pri škarpi se vzdržati, a kmalu ga je odnesla deroča reka — in bil je takrat zares konec nesrečnemu življenju. Kakor unesrečeni za svojega življenja, tako je tudi njegova udova iskala tolažbe v žganji, katero je menda jedino bilo uzrok tej žalostni, kakor tudi vsem odurnostim, ki se nam o tej zadevi poročajo, katere pa naj bodo za sedaj prikrite s plaščem pomilovanja, akoravno kažejo veliko popačenost srca.

— (Nezgoda.) V Kranjskej Gori pal je začetkom tega tedna konduktor raz železnični zavor (bremse) in se jako močno poškodoval na glavi, da so ga prepeljali v bolnico v Ljubljano.

— (Iz Borovnice.) Vabilo k veselici, katero napravi „Narodno bralno društvo“ v Borovnici dne 21. prosinca t. l. v gostilni pred kolodvorom pri g. J. Koširji. Program: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Petje. 3. Tombola. 4. Ples. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — K tej veselici uljudno vabi odbor

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 16. januarja. Princa Napoleona so prijeli in odpeljali v zapor. Časnik „Temps“ poroča o pogovoru z Napoleonom. Izdal je

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

manifest, ker gre vse slabo in je republika dokazala svojo nesposobnost za vladanje. Preverjen je o zakonitosti svojega koraka. V zbornici opravičil je pravosodni minister ukaz zaseženja rekoč, da bode vlada trdno in strogo pazila na to, da vsak državljani, tudi princ Jérôme, spoštuje zakone. Zbornica odobrila je postopanje vlade vzprijevši Feuilles ev dnevi red s 417 proti 89 glasom ter nadalje s 328 proti 112 glasom priznala nujnost Floqueto-vega predloga, da se vsem članom onih rodbin, ki so kdaj vladale v Francoskej, prepove ozemlje Francoske, Algijera in kolonij.

Metorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu srednje in le za 0.61 mm. višje, kot srednje stanje sploh; znašalo je namreč 735.91 mm. in je bilo v ponedeljek, torek, četrtek in petek nadnormalno, druge dni pa podnormalno. Najvišje srednje stanje, za 5.17 mm. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 4.52 mm. pod normalom, sobota; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 9.69 mm. Stanje sploh je bilo 10krat nadnormalno, 11krat pa podnormalno; najvišje, za 5.81 mm. nad normalom, je bilo v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 5.12 mm. pod normalom, v soboto opoldne; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 10.93 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 4.57 mm., je imel četrtek; najmanjši, za 0.78 mm., sredo.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala — 4.1° C., to je za 1.5° C. pod normalom, in je bila samo v nedeljo nadnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, za 1.5° C. nad tedenskim normalom, je imela nedelja; najnižjo, za 3.6° C. pod tedenskim normalom, ponedeljek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 5.1° C. Tudi temperatura sploh je bila 15krat po normalu, 1krat normalna, 5krat pa nadnormalna. Najvišja sploh, za 2.8° C. nad normalom, je bila temperatura v nedeljo opoldne; najnižja, za 6.4° C. pod normalom, v sredo zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 9.2° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 8.2° C., je imela sredo; najmanjši, za 1.2° C., četrtek.

Vetrovi pretečenega tedna so bili v primeri s predzadnjimi še slabotnejši, sicer pa jednako spremenljivi. Prevladovali so severni in vzhodni vetrovi močno nad južnimi in zahodnimi. Največkrat, 8krat, je bila „burja“, 4krat „jugovzhod“, po 3krat „gorenjec“ in „brevetrij“, 2krat „vzhod“, 1krat „jugozahod“.

Nebo je bilo še vedno največkrat, 18krat, „popolnoma oblačno“, 2krat „jasno“, 1krat pa „deloma jasno“.

Vreme pretečenega tedna ni bilo posebno stanovitno; teden je imel štiri snežene dneve, vendar z le 11.90 mm. mokrine.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež, „	5	20
Ječmen „	4	39
Oves, „	2	93
Ajda, „	4	06
Proso, „	4	87
Koruz, „	5	36
Leča „	8	—
Grah „	8	—
Fižol „	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	1	—
Mast, „	—	86
Špeh frišen „	—	66
„ povenjen, „	—	75
Surovo maslo, „	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje „	—	52
Svinjsko „	—	48
Koštunovo „	—	28
Kokoš „	—	45
Golob „	—	16
Seno, 100 kilogramov	3	3
Slama, „	1	96
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 17. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	gld.	20	kr.
Srebrna renta	77	—	70	—
Zlata renta	95	—	85	—
5% marena renta	92	—	10	—
Akcije narodne banke	833	—	—	—
Kreditne akcije	280	—	80	—
London	119	—	75	—
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9	—	52	—
C. kr. cekini	5	—	65	—
Nemške marke	58	—	75	—
4% državne srede iz l. 1854	250	gld.	119	—
Državne srede iz l. 1864	100	—	168	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	—	95	—
Ogrska zlata renta 6%	118	—	20	—
„ 4%	85	—	55	—
„ papirna renta 5%	84	—	90	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	—	—
Dunava reg. srede 5%	100	gld.	115	20

Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	—	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	25
Kreditne srede	100	gld.	171
Rudolfove srede	10	—	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	114
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	—	50

Podpisani naznanjajo v svojem in v imenu cele rodbine tuge potrti žalostno vest, da je njih iskreno ljubljeni soprug, oče, oziroma tast in dedek

Franjo Juch,

graščak in posestnik v Litiji,

v dan 16. t. m. ob 2. popoldne po kratkem trpljenji, previden s sv. zakramenti, v 56. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki nepozabljivega blagoslové se v četrtek 18. t. m. ob 4. popoldne in se presesó k večnemu počitku na Litjsko grobišče.

V Litiji dne 17. januarja 1883

Julijana Juch roj. Ratz, sopruha. Emilija pl. Orbok roj. Juch, hči. Cecilija, pasterka. Ernest pl. Orbok, zet. Frau, Hildegard, vnuka. (33)

Kotiljonske

rede, toure, čepice in klobuke, prve po 20 kr. do 3 gld. za dvanajstoro, poročca v velikej izbéri (22—3)

J. Giontini v Ljubljani.

Hiša na prodaj!

V Kranji, na Savskem predmestju h. št. 28 in 1/2, delež polja v Brezji je iz proste roke za prodati, ugodna plačila in cena se izve pri

(23—3)

Valentinu Sušnik-u

v Škofiej Loki.

Št. 150.

(21—3)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1861, 1862 in 1863 rojenih domačih mladeničev dogotovljeni in pri magistratu od 10. do 25. dne t. m. razpoloženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani.

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe vojaške ugovarja in te ugovore tudi dokaže;

potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev 1. razreda letos v 13. dan februarja ob 9. uri popoldne v mestnej dvorani in da je vsakemu prepuščeno udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 4. januarja 1883.

Župan: Grasselli.

V najem se daje gostilna in kavarna v ljubljanski Čitalnici

s steklenim salonom, vrtom, keglščem, stanovanjem in dr.

od sv. Jurija 1883.

Oglase sprejema odbor do 1. marca t. l. Plačilni pogoji in vse razmere so za gostilnično obrt in kavarno prav ugodni. (16—5)

Antirrheumon, pripravil G. Piccoli, lekar „pri skaj cesti. Najboljše zdravilo proti prehlajenji, kostibolju, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Cena 1 steklenici 40 kr.

Mazilo zoper ozeblino, od dr. Marinelle-ja, izdeluje G. Piccoli, lekar „pri angelji“ v Ljubljani, na Dunajski cesti. To je najboljše zdravilo zoper ozeblino. Cena 80 kr. (697—11)

Gumi-Bonbons, uplivnejši kot vsak v prodaji, se nahajajoči bonbon, rabi se z najboljšim vspehom pri kašlju, hripavosti in kataralnosti dihalnih organov. V škatljicah à 10 kr.